

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/99/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316209568
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5316209568.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Karadžičova 8, P.O. BOX 205, Bratislava proti žalovanému G. U., P. X.X.XXXX, I. XXX, XXX XX I. o zaplatenie 2 537,44 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a .**
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) sa na základe skutočností uvedených v žalobe zo dňa 15.12.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 537,44 € s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z dlžnej sumy od 20.2.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy tohto sporového konania.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe na čl. 43 uviedol, že dlžnú sumu vyplatil žalobcovi, na základe dohody o splácaní dlhu ev. č. XXXXXXXX. Na pojednávaní predložil potvrdenie o ukončení správy pohľadávky zo dňa 24.10.2018. Uviedol, že dohodu o splátkach mal uzavretú už so žalobcom. Nevedel sa však vyjadriť k času jej uzavretia, vo vzťahu k dátumu podania žaloby. Tvrdil, že vo vzťahu k žalobcovi, ale aj vo vzťahu k jej predchodcovi, nemá žiadnu pohľadávku. Od žalobcu mu dokonca prišla aj SMS správa zo dňa 8.6.2018, z čísla XXXX XXX XXX, obsahom ktorej je nasledovné: „Pán G. U., evidujeme preplatok vo výške 640,35 €. Prosím zašlite žiadosť o vrátenie preplatku listom. V žiadosti musí byť uvedené, či si peniaze prajete vrátiť na účet alebo poštou. Nutné je uviesť adresu, resp. číslo účtu, kam máme peniaze poslať. Naša adresa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.“. Žalovaný uviedol, že žalobca mu vrátil vyše 600,- € po tom, ako túto správu obdržal. Žalovaný sa nevedel presne vyjadriť, koľko na daný úver zaplatil, ale preplatil ho, keďže mu žalobca peňažné prostriedky ešte vrátil.

3. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalobca nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu nepožiadal. Súd preto vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. V danom spore vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, produkovaných stranou žalobcu, a to najmä zmluvou o poskytnutí pôžičky čl. 3, všeobecnými obchodnými podmienkami čl. 4, predžalobnou upomienkou čl. 5, vrátane doručenky k nej čl. 6 a prehľadom splátok a úhrad čl. 7. Na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

4. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaný uzavreli dňa 14.2.2012 zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej bola žalovanému schválená výška pôžičky 6

373,26 €, pri celkových nákladoch spotrebiteľa vo výške 9 689,46 €, spolu vo výške 16 062,72 €, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať formou 96 mesačných splátok po 167,32 €. Z textu zmluvy vyplýva RPMN 32 % a priemerná hodnota RPMN 18,77 %, ročná úroková sadzba rovnako 32 % a termín konečnej splatnosti 2/2020. Pod týmito údajmi je v zmluve výrazne menším drobným, takmer nečitateľným, písmom napísaný text, z ktorého vyplýva, že žalovaný ako klient prehlasuje, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámil s podmienkami a všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Určité a zrozumiteľné stanovenie úpravy (resp. odkaz na úpravu) nejakej ďalšej konkrétnej (určitej) časti obsahu zmluvy odkazom na obchodné podmienky (napr. že úročenie - uplatňovanie úrokovej sadzby, spôsob započítavania úhrad, prípadne povinnosť platiť úroky a poplatky upravujú obchodné podmienky) zo zmluvy nevyplyva.

5. Žalovaný z poskytnutej pôžičky uhradil sumu 7 263,54 €. Keďže žalovaný porušil zmluvnú povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, listom zo dňa 25.12.2013 predchodca žalobcu žalovaného vyzval k úhrade omeškaných splátok v mesiaci október 2013. Túto výzvu žalovaný prevzal dňa 9.1.2014.

6. Dňa 31.12.2016 uzatvorili spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok. Z jej 3 prílohy označenej ako Žiadosť o postúpenie a prevod a identifikáciu postúpenej pohľadávky vyplýva, že pohľadávka bola postúpená s účinnosťou ku dňu 24.4.2017. Uznesením č. k. 8Csp 99/2016-31- zo dňa 25.10.2017 súd zmenu na strane žalobcu z dôvodu naplnenia zákonných predpokladov platného postúpenia pripustil.

7. Z potvrdenia o ukončení správy pohľadávky zo dňa 24.10.2018 vyplýva, že žalobca potvrdil, že správa pohľadávky vedená pod číslom 5581008 bola ku dňu 22.1.2018 ukončená.

8. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o pôžičke medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným - 14.2.2012, súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných k tomuto dátumu.

9. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to odneho požadovať.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), j), k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami sporu uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal právnemu predchodcovi žalobcu ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 2 písm. b) ZoSÚ). Právny predchodca žalobcu bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa (§ 3 ods. 1 ZoSÚ v spoj. s § 52 ods. 2 OZ) s poukazom na predmet podnikania a žalovaný bol v postavení spotrebiteľa, pretože pri

uzatváraní zmluvy o pôžičke nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovaného nepreukázal žiadnymi dôkazmi, resp. ani netvrdil). Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

11. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len čiastočne. Zo skutkových zistení mal jednoznačne preukázané, že na základe zmluvy o poskytnutí pôžičky žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 6 373,26 € a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť formou mesačných splátok po 167,32 €. Súd zmluvu podrobil preskúmaniu zákonom predpísaných náležitostí, pričom dospel k záveru, že niektoré z nich v zmluve absentujú, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa naplnené neboli. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Súd zistil, že predmetná zmluva neobsahuje predpoklady použité pre výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j)), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)), ako ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f)).

12. V súvislosti s konečnou splatnosťou spotrebiteľského úveru súd poukazuje na to, že tento údaj má byť v zmluve uvedený jednoznačne, teda uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku (keď zo samotného znenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ vyplýva, že v zmluve musí byť uvedený termín, ktorým je podľa názoru súdu konkrétny dátum/deň), pričom pokiaľ tieto údaje majú vyplývať zo všeobecných obchodných podmienok, tak k tomu súd uvádza, že obchodné podmienky majú iba bližšie špecifikovať a vysvetľovať údaje, ktoré sú uvedené v zmluve a všetky zákonné náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Uvedené sa týka aj predpokladov použitých pre výpočet RPMN, ktoré sú taktiež obsiahnuté v obchodných podmienkach, ktoré ale žalovaný nepodpísal a aj keď z bodu IV. zmluvy vyplýva, že žalovaný sa oboznámil s obchodnými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, takáto konštatácia nemôže nahrádzať údaje, ktoré majú byť už súčasťou samotnej zmluvy.

13. V texte zmluvy nie je presne uvedená ani výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. výška každej splátky istiny poskytnutého úveru, výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky prípadných poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané. V zmluve sa uvádza len výška súhrnnej splátky 167,32 € bez bližšej špecifikácie. Z citovaného ustanovenia pritom vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť (napr. na základe predloženého splátkového kalendára) ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver.

14. Súd považuje za potrebné vysporiadať sa aj so vzťahom zákona o spotrebiteľských úveroch a smernicou č. 2008/48/ES, a to aj s prihliadnutím na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, v ktorom súd zmluve o spotrebiteľskom úvere nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, údaje o RPMN a priemernej hodnote RPMN, ako aj adresy na reklamácie a sťažnosti, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 258/2001 Z. z., tiež súčasnom zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho

záväzku (v danom prípade pri istine úveru 6 373,26 € a celkovej sume, ktorú je žalovaný ako spotrebiteľ povinný podľa zmluvy zaplatiť 16 062,72 €, pri súčasnej neexistencii zákonom požadovanej náležitosti zmluvy, je podľa názoru súdu pochybnosť o schopnosti žalovanej posúdiť rozsah svojho záväzku daná). Niet žiadnych pochybností o tom, že slovenská právna úprava ide nad rámec smernice 2008/48/ES a celkom jednoznačne požaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere definovala tak splátky istiny, ako aj splátky úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, použil by rovnakú terminológiu. Slovenský zákonodarca v právnej norme účinnej ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (v zákone o spotrebiteľských úveroch) jasne definoval, aké následky sú s absenciou obligatórnych náležitostí spojené. Výklad zákona č. 129/2010 Z. z. nemôže narušovať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty, ktorá je v Civilnom sporovom poriadku zakotvená v čl. 2 ods. 2, v zmysle ktorej právna istota predstavuje stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Citujúc rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co 105/2018 „ustálená judikatúra slovenských súdov podala aj podáva stabilný výklad ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch ohľadne potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru. Preto pokiaľ aj existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (v počte dva), ktoré predstavujú odklon od zaužívanej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov, podľa záveru odvolacieho súdu nemožno tieto rozhodnutia považovať za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP“.

15. V týchto súvislostiach súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018, v ktorom súd druhej inštancie vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, a síce, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so smernicou, je potrebné ZoSÚ novelizovať, zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ napokon je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že rozčlenenie sa nahrádza pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene. Súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých až po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

16. Z dôvodu absencie vyššie citovaných zákonných náležitostí sa predmetný úver považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov, to znamená, že žalobca má nárok len na vrátenie tých peňažných prostriedkov, ktoré žalovanému skutočne poskytol a ktoré mu žalovaný nevrátil, teda na rozdiel medzi poskytnutou sumou pôžičky a uhradenými splátkami. V súvislosti s výškou pôžičky súd zároveň poukazuje na to, že zo žaloby vyplýva, že žalovanému mala byť poskytnutá pôžička vo výške 16 062,72 €, čo však nie je pravdou, pretože táto suma predstavuje celkové náklady spotrebiteľa. Výška pôžičky predstavovala sumu 6 373,26 €. Aj z tohto dôvodu môže byť uvedenie mesačnej splátky len jej celkovou sumou, bez spresnenia jej jednotlivých zložiek, pre spotrebiteľa mátať. Zo žalobcom predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad bolo preukázané, že žalovaný z poskytnutej pôžičky 6 373,26 € uhradil sumu 7 263,54 €. Bolo zároveň nesporné, že žalovaný uhradil viac, než mu bolo zo strany žalobcu plnené. Súd žalobe (pri preplatenom úvere) preto vyhovieť nemohol. Okrajom poukazuje aj na to, že žalobca sa k písomnému vyjadreniu žalovaného, hoci mu bolo riadne doručené, nevyjadril, na pojednávanie sa nedostavil, pričom na strane druhej žalovaný svoje tvrdenie o preplatení sumy úveru preukazoval. Z potvrdenia o ukončení správy pohľadávky síce nevyplýva, o ktorú konkrétnu pohľadávku ide, avšak evidenčné číslo pohľadávky v potvrdení uvedené je totožné s číslom, ktoré uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe, ku ktorému sa žalobca nevyjadril, na základe čoho súd ustálil, že túto skutočnosť nesporel. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

17. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa úspechu v spore. Žalobca bol v spore neúspešný, naopak, žalovaný mal úspech v celom rozsahu, preto mu vzniklo voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto sporu. Na pojednávaní sa žalovaný vyjadril, že v spore mu žiadne trovy nevznikli a preto si ich neuplatňuje. Súd preto i v súlade s čl. 17 CSP náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.